

Skärtorsdagen

Beredelseord i Kyrkhults kyrka 2012

Matteusserien

Rena, O Gud, våra hjärtan och samveten,
så att din Son, när han kommer till oss
finner en beredd boning.
Genom samme din Son, Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Vi närmar oss nu kärnan i den kristna tron. Påskens händelser är det som allt står och faller med. Jesus död på korset och hans uppståndelse från det döda, hade det inte varit för detta så hade vi inte suttit här idag.

Men de händelserna finns i koncentrerad form i nattvarden. Korset och uppståndelsen hör samman med denna måltid, det är ingen tillfällighet att Jesus instiftar nattvarden precis innan hans lidande börjar.

Jesus och lärjungarna är samlade till en påskmåltid. En måltid som firades till minne av befrielsen från Egypten men som nu ska ges en ny tydning. Matteus berättar hur Jesus under måltiden, tar ett bröd, tackar, bryter det och gav åt lärjungarna: tag och ät, detta är min kropp. Det skedde mitt under den vanliga måltiden.

Att Jesus bröt brödet var för de första kristna väldigt viktigt. Så viktigt att det i apostlagärningarna så just brödsbrytelsen när man syftade på nattvarden. Bröd måste brytas för att kunna delas, om inte brödet bryts kan det inte delas ut och just detta blir en bild av när Jesus ger sig själv som ett syndoffer för världens synd.

"Detta är min kropp" säger han om det bröd som precis har brutits. Hans kropp som kommer att offras, hans liv som kommer att ges till världen, för att vi ska få liv.

Samtidigt så gör ju Jesus detta innan han blivit gripen, bortförd och dömd till korset. Ännu så har hans kropp inte blivit offrad. Varför instiftade inte Jesus nattvarden efter hans uppståndelse?

Svaret på det är att han vill ge sitt liv frivilligt innan det tas ifrån honom. När man kommer att gripa honom och släpa iväg honom med våld så har Jesus redan gett sig själv av fri vilja. Soldaterna tror att det är de som agerar, men det är snarare så att de reagerar. Jesus vet vad han går in i och han ger i förväg en tydning till vad det är som ska ske.

Att Jesus dör för oss, för vår skull är alltså ingen efterhandskonstruktion, det är inget teologiskt försök att rädda ett misslyckat slut på Jesu liv. Jesus blev utlämnad men han lät det ske.

Den som står i förgrunden på ett tragiskt sett den här måltiden är Judas, genom honom som utlämnandet sker. Jesus börjar ju med att berätta att en av lärjungarna skulle förråda honom. Då säger de en efter en: "Det är

väl inte jag, Herre?" Deras omedelbara reaktion var alltså inte att se sig omkring och för att se vem denne niding kan vara. Nej, de vet att de är svaga, de vet att de lätt skulle falla om saken ställs på sin spets.

Dagen innan så hade Judas avhandlat med överstepräster om att utlämna Jesus mot trettio silvermynt. Han visste. Så när han böjer sig fram och säger samma sak så är det bara teater.

Men han säger inte riktigt samma sak heller. När de andra säger: "Det är väl inte jag, *Herre*" så säger Judas: "Det är väl inte jag, *Rabbi*". När han vänder sig mot Jesus så förmår han inte ta ordet "Herre" i sin mun. Judas har nu ställt sig i en annan Herres tjänst. Som Johannes skriver: "djävulen hade ingett Judas att förråda Jesus." Vill man inte ha Jesus som sin Herre, så får man en annan som Herre. Det går inte att vara neutral.

Judas är ett varnande exempel för oss alla. Det allvarliga är ju att till och med när man varit en lärjunge i flera år så är det ingen garanti mot avfall. Alla lärjungarna kom på fall, och för Petrus blev fallet störst. Men det ledde inte till avfall, de ville fortfarande ha Jesus som sin Herre. Och då finns det alltid förlåtelse och möjlighet att börja på nytt.

Det var inte Jesus som stötte bort Judas, han lämnade själv. Och han hade i sitt hjärta lämnat redan innan denna måltid. Ändå får han finnas med. Han tar del av samma nattvardsmåltid som de andra. Han får smaka himmelrikets måltid.

Samma måltid är du inbjuden till. Den är öppen för oss alla, så länge du ser Jesus som din Herre för du ta emot honom som säger: tag och ät, detta är min kropp.

Låt oss nu komma till honom och be och bekänna vår synd och skuld så att vi rätt kan fira de heliga Mysterierna.